

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 05.03.2019r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskutek wniosku świadka G. W. o zwrot kosztów stawiennictwa na wezwanie z dnia 09.01.2019r. na podstawie art.618a k.p.k. w zw. z art. 74(1) z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych odmówił przyznania świadkowi G. W. zwrotu kosztów podróży w kwocie 15 zł, stanowiącego równowartość zakupu biletu dobowego (...), oraz na podstawie art.618b k.p.k. w zw. z art. 74(1) z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego odmówił przyznania temu samemu świadkowi części utraconego wynagrodzenia w wysokości 318,18 zł. Kwota utraconego zarobku wynikała z zaświadczenia pracodawcy t.j. spółki C (...) S sp. z o.o. z siedzibą w W..

W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż odmówił przyznania świadkowi zwrotu kwoty 15,00 zł z uwagi na fakt, że świadek nie przedłożył żadnego dowodu poniesienia takiego wydatku. W związku z powyższym wniosek w przedmiocie takiego żądania należało uznać za niewystarczający. Jeżeli chodzi o zwrotowi świadkowi utraconego zarobku dziennego we wnioskowanej kwocie 318 zł brutto, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że po pierwsze, kwota ta jest wyliczona wadliwie, bowiem kwota o jaką powinien wnioskować świadek to maksymalnie kwota 82,31 zł, a po drugie świadek nie wykazał, aby faktycznie godzina jego przesłuchania t.j. 14:00 kolidowała z jego pracą i tym samym doszło do utraty zarobku jak we wniosku.

Na powyższe postanowienie skarżący G. W. złożył w dniu 28.03.2019r. zażalenie wnosząc o zmianę w/w postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i przyznanie mu zwrotu wydatków oraz przyznanie utraconego wynagrodzenia świadka. Skarżący zaskarżając przedmiotowe postanowienie w całości zarzucił mu naruszenie przepisów prawa dotyczącego zwrotu kosztów podróży świadka i przyznawania utraconego wynagrodzenia. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że na przesłuchanie w charakterze świadka dotarł najtańszymi środkami komunikacji, kupując najtańszy bilet dobowy w kwocie 15 zł. Przesłał do Rzecznika taką informację wraz z oświadczeniem o zagubieniu biletu. Decyzję Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie zwrotu świadkowi utraconego zarobku skarżący ocenił jako podważenie zapisów ustawodawcy, łamiące zapisy k.p.k.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego jest dokładne zbadanie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podejmując decyzję o odmowie przyznania zwrotu wydatków oraz utraconego wynagrodzenia świadkowi G. W. dokonał w sposób prawidłowy analizy stanu faktycznego sprawy, a następnie dokonanie oceny, czy przy tak ustalonym stanie faktycznym Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przeprowadził należyłą subsumpcję, zwłaszcza w świetle zarzutów podniesionych przez skarżącego w zażaleniu z dnia 28.03.2019r. W efekcie tak przeprowadzonego badania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że w/w zażalenie skarżącego z dnia 28.03.2019r. nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem podniesione w nim zarzuty wraz z ich uzasadnieniem nie znajdują poparcia w zgromadzonym i ocenionym następnie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiale dowodowym.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zastosował w niniejszej sprawie właściwe przepisy kodeksu postępowania karnego oraz ustawy o radcach prawnych. Zgodnie bowiem z art.618a k.p.k. § 1 **świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży - z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze - w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu.** Jak stanowi § 4 w/w artykułu **wysokość kosztów, o których mowa w § 1 świadek powinien należycie wykazać.**

Świadek nie przedłożył natomiast żadnego dowodu na okoliczność poniesienia wnioskowanego kosztu, dlatego jego żądanie w tym zakresie należało oddalić.

W dalszej kolejności świadek G. W. zawniósł o przyznanie mu utraconego wynagrodzenia. W zakresie tego żądania zastosowanie ma art.618b k.p.k., zgodnie z treścią którego ***świadcowi co do zasady przysługuje zwrot zarobku lub dochodu utraconego z powodu stawiennictwa na wezwanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze.***

Wynagrodzenie za utracony zarobek lub dochód za każdy dzień udziału w czynnościach postępowania przyznaje się świadkowi w wysokości jego przeciętnego dziennego zarobku lub dochodu. W przypadku świadka pozostającego w stosunku pracy przeciętny dzienny utracony zarobek oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu należnego pracownikowi ekwiwalentu pieniężnego za urlop. Górną granicę należności, o których stanowi równowartość 4,6% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa. Podobnie jak przy zwrocie wydatków ***utratę zarobku lub dochodu oraz ich wysokość świadek powinien należycie wykazać.***

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości w ocenie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego żądania świadka. Świadek bowiem nie tylko, że zawniósł o zwrot nieprawidłowej kwoty, co Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego skrupulatnie skorygował, dokonując właściwych obliczeń, to ponadto albo przede wszystkim nie wykazał, że do utracenia dziennego zarobku po stronie świadka w ogóle doszło. Jak wynika z zaświadczenia przedłożonego przez świadka w ramach wniosku z dnia 09.01.2019r. o zwrot kosztów stawiennictwa na wezwanie, świadek G. W. był zatrudniony w spółce C (...) S sp. z o.o. w wymiarze 1 etatu. Z zaświadczenia nie wynika, czy świadek wykonywał pracę w godzinach obejmujących godzinę przesłuchania (14:00) i czy w związku z faktem jego stawiennictwa przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym doszło do utraty całego zarobku. Najistotniejszy jednak jest fakt, że - jak wynika z jawnego krajowego rejestru sądowego spółki C (...) S sp. z o.o. nr KRS (...) świadek pozostaje prezesem tejże spółki, a zaświadczenie o utraconym zarobku z dnia 09.01.2019r. zostało podpisane przez członka zarządu I. M.. Zgodnie ze sposobem reprezentacji spółki C (...) S sp. z o.o. do składania oświadczeń woli wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu albo jednego członka zarządu wraz z prokurentem. Złożone zatem przez świadka do sprawy zaświadczenie z dnia 09.01.2019r. nie wywołuje żadnej mocy prawnej w zakresie oświadczenia w nim zawartego i należy je uznać za bezskuteczne. Wada formalna tegoż zaświadczenia z dnia 9.01.2019r. powoduje, że świadek w żaden sposób nie wykazał należycie ani faktu, ani tym bardziej prawidłowej wysokości utraconego zarobku. W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zobligowany był zażalenie skarżącego oddalić i tym samym postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego w z dnia 5.03.2019r. utrzymać w mocy.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70(6) ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i nie przysługuje od niego odwołanie.